

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 2. marts 2022 blev i sag nr. 97473:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

LB Forsikring A/S
Amerika Plads 15
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klage af 2/11 2021 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

"1. Forsikringsaftalen og sagens tvist

Min klient er omfattet af en ulykkesforsikring hos LB Forsikring.

Som bilag 1 fremlægges kopi af forsikringsbetingelserne, idet det dertil bemærkes, at der er tale om en heltidsdækning, hvor dækningen omfatter både fritidsulykker og arbejdsskader.

Sagen omhandler spørgsmålet om, hvorvidt min klient er berettiget til udbetaling af godtgørelse for varigt mén fra hans ulykkesforsikring. Der er enighed blandt parterne om, at vurderingen af det varige mén foretages på baggrund af den i sagen indhentede speciallægeerklæring af 27. juni 2019.

2. Sagsforløbet

Min klient var den 10. december 2018 udsat for en arbejdsulykke, idet beskadigede sin højre hånd, højre 1. finger og højre skulder, da han fik et 150 kg tungt metalemne ned over sin højre hånd og i den forbindelse tilsvarende oplevede et vrid i højre skulder. Han blev tilset på skadestuen samme dag.

Skaden anmeldes til LB Forsikring den 8. februar 2019. Som bilag 2 vedlægges kopi af anmeldelse til selskabet.

LB Forsikring meddelte ved brev af 8. februar 2019, at ulykken var omfattet af ulykkesforsikringen. LB Forsikring afventede herefter Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings stillingtagen i arbejdsskadesagen. Som bilag 3 fremlægges LB Forsikrings brev af 8. februar 2019.

Til brug for vurderingen af det varige mén i arbejdsskadesagen indhentes en speciallægeerklæring. Speciallægeerklæringen vedlægges som bilag 4.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring traf den 12. december 2019 afgørelse i arbejdsskadesagen, hvorefter Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anerkendte hændelsen sket den 10. december 2018 som en arbejdsskade og fastsatte det varige mén som følge heraf til samlet 40 procent. Som bilag 5 fremlægges Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 12. december 2019.

LB Forsikring meddelte ved brev af 6. februar 2020, at de alene vurderede det varige mén efter hændelsen den 10. december 2019 til samlet 25 procent. Som bilag 6 fremlægges LB Forsikrings brev af 6. februar 2020.

LB Forsikring oversendte herefter sagen til vurdering ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Som bilag 7 vedlægges LB Forsikrings anmodning af 17. februar 2020.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremkom den 26. juni 2020 med en vejledende udtalelse om varigt mén, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring nu fastsatte det varige mén til 25 procent. Som bilag 8 fremlægges Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vejledende udtalelse af 26. juni 2020.

LB Forsikring meddelte ved brev af 2. juli 2020, at selskabet fastholdt, at min klient ikke var berettiget til yderligere godtgørelse for varigt mén som følge af ulykken den 10. december 2019, idet LB Forsikring i forbindelse med afgørelsen den 6. februar 2020 havde udbetalt herfor svarende til i alt 25 procent. LB Forsikrings brev af 2. juli 2020 fremlægges som bilag 9.

Undertegnede fremsendte den 24. september 2020 indsigelse til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring for så vidt angår deres vurdering i udtalelsen af 26. juni 2020. Indsigelsen vedlægges som bilag 10. Samtidig fremsendtes følgebrev til LB Forsikring med kopi af indsigelsen. Følgebrevet til LB Forsikring vedlægges som bilag 11.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastholdt herefter sin vejledende udtalelse ved brev af 25. november 2020. Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings meddelelse af 25. november 2020 vedlægges som bilag 12.

Det har herefter ikke været muligt at nå til enighed med LB Forsikring angående vurderingen af det varige mén pådraget ved hændelsen den 10. december 2019.

Ovenstående har herefter nødvendiggjort nærværende klage til Ankenævnet for Forsikring.

3. Klagebemærkninger

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har ved sin vejledende udtalelse af den 26. juni 2020 og fastholdelsesskrivelse af 25. november 2020 vurderet min klients varige mén som følge af ulykken den 10. december 2018 til samlet 25 procent til trods for, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ved sin vurdering i arbejdsskadesagen har vurderet det samlede varige mén til 40 procent.

Jeg er ikke enig i, at det varige mén i ulykkesforsikringsregi alene skal vurderes til 25 procent, hvilket giver anledning til følgende bemærkninger.

Ad. højre 1. finger

For så vidt angår min klients højre tommelfinger har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lagt vægt på, at min klient har gener svarende hertil i form af smerter, atrofi, totalt føletab, nedsat bevægelighed i både grund-, rod- og yderled samt udtalt løshed.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har herefter vurderet disse gener efter méntabellens punkt D.1.1.1.9. svarende til beskadigelse af sideledbånd i tommelfingerens grundled med generende løshed og i den vejledende udtalelse (bilag 8) sammenholdt dette med punkt D.1.9.6.1 gældende for totalt føletab på den halvdel af tommelfingerens yderstykke, som vender mod pegefingern (pincetgrebet), som følge af læsion af fingernerve. I fastholdelsesskrivelsen (bilag 12) har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring rettelig inddraget méntabellens punkt D.1.9.6.2, men i øvrigt ikke forholdt sig til forskellen fra det tidligere nævnte punkt.

Jeg skal i forlængelse af ovenstående bemærke, at der ikke blot er tale om løshed af *generende* karakter, idet min klient er afhængig af konstant brug af støtteskinne til stabilisering af 1. fingers grundled. Min klients gener er således betydeligt værre end méntabellens punkt D.1.1.1.9.

Jeg skal ligeledes understrege, at der svarende til min klients tommelfinger er tale om stærke og konstante neurogene smerter samt totalt føletab både palmart og dorsalt svarende til hele tenarområdet, ligesom min klient ikke kan skelne spidst fra stumpt i dette område. Jeg henviser i den forbindelse til den til brug for arbejdsskadesagen indhentede speciallægeerklæring af 27. juni 2019, hvorfra jeg særligt skal henvise til dennes side 4 og 5. Jeg er således enig i, at der supplerende skal vurderes efter méntabellens punkt D.1.9.6.2.

Jeg skal i relation hertil herefter understrege, at min klients gener svarende til 1. finger rettelig bør vurderes i overensstemmelse med D.1.1.1.9 og D.1.9.6.2, idet generne dog er værre end generne oplistet i disse punkter.

Det er således min klare opfattelse, at min klients gener svarende til 1. finger således bør fastsættes skønsmæssigt til 18 procent i stedet for 15 procent herfor, idet der i den forbindelse ligeledes bør tages hensyn til, at det er min klients primære hånd og det faktum, at skaden ikke alene påvirker funktionsevnen i 1. finger og pincetgrebet, men at det er hele håndens funktionsevne, som er væsentligt forringet, da kraftnedsættelsen ligeledes medvirker hertil.

Ad. højre skulder

For så vidt angår min klients højresidige skulderskade har Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i sin vejledende udtalelse (bilag 8) lagt vægt på, at min klient har gener svarende hertil i form af nedsat kraft, muskelsvind, svært nedsat bevægelighed og konstante smerter. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har herefter vurderet, at min klients samlede varige mén for så vidt angår højre skulder udgør 25 procent efter méntabellens punkt D.1.5.4, idet Arbejdsmarkedets Erhvervssikring dog har vurderet, at min klients aktuelle skadesrelaterede gener alene kan begrunde et varigt mén på 8 procent.

For så vidt angår min klients samlede varige mén svarende til højre skulder skal jeg indledningsvist understrege, at generne er betydeligt værre end méntabellens punkt D.1.5.4 henset til, at min klients bevægelighed i skulderen er indskrænket i en sådan grad, at han alene kan foretage abduktion svarende til 0-20 grader og fleksion svarende til 0-40 grader. Hertil kommer, at det ved special-

lægeundersøgelsen tillige findes, at min klients højre skulder objektivt står lavere end den venstre skulder, ligesom der er konstateret moderat muskelsvind.

Det er således min klare opfattelse, at min klients højresidige skuldergener som minimum bør fastsættes til samlet 30 procent, hvilket Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tilsvarende vurderer i min klients arbejdsskadesag (bilag 5).

For så vidt angår Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings beslutning om i den privat forelagte erstatningssag (bilag 8 og 12) at nedsætte min klients samlede varige mén for højre skulder til skønsmæssigt 8 procent som følge af forudbestående helbredsmæssige forhold, skal jeg hertil understrege, at jeg på ingen måde er enig i, at det varige mén bør nedsættes i en sådan grad.

Jeg skal i forlængelse af ovenstående indledningsvist understrege, at det for så vidt angår forudbestående gener, fremgår af LB Forsikrings forsikringsbetingelser (bilag 1), at forsikringen ikke dækker 'ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er forudbestående sygdom eller sygdomsanlæg' eller 'forværring af ulykkestilfældes følger, der skyldes forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse'. Undtagelse fra dækningen betinges således af, at der enten er tale om, at hovedårsagen til min klients ulykkestilfælde skyldes forudbestående eller at selve forværringen af ulykkestilfældets følger skyldes forudbestående forhold.

I nærværende tilfælde er der ikke tale om gener, hvis hovedårsag udgør en forudbestående sygdom/lidelse. Jeg skal ligeledes bemærke, at der er tale om en re-ruptur af supraspinatussenen, hvor alene en minimal andel af de nuværende gener kan henføres til forudbestående. Dette understøttes både af den på sagen foreliggende speciallægeerklæring af 27. juni 2019 (bilag 4), hvor det af dennes konklusion fremgår, at '*den tidligere skade, som han har haft i højre skulder, kun har en mindre medvirkende årsag til undersøgtes nu ganske betydelige gener fra højre skulder.*'

Tilsvarende angives det i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse (bilag 5) i arbejdsskadesagen for så vidt angår vurderingen af min klients varige mén, at '*udover arbejdsskaden har du forudbestående gener som følge af arbejdsskaden den 3. oktober 2016. Vi fastsatte dit varige mén som følge af hændelsen og følgerne i form af en læsion af styresenen i din højre skulder til mindre end 5 procent. Du var således ikke berettiget til godtgørelse for varigt mén. Det er vores lægefaglige vurdering, at læsionen af din styresene har betydning for sit samlede varige mén i dag og vi har derfor skønsmæssigt fastsat dit varige mén som følge af arbejdsskaden den 10. december 2018 til 40 procent.*'

Jeg skal for god ordens skyld bemærke, at jeg er enig med angivelsen i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af den 26. juni 2020 (bilag 8) om, at der er forskel på det juridiske grundlag for vurderingerne i arbejdsskadesager og private ulykkesforsikringssager henset til, at det følger af reglerne i Arbejdsskadesikringsloven, at når en skade er anerkendt som en arbejdsskade, gælder der en formodning for, at alle generne er en følge af skaden.

Jeg skal dog understrege, at ovenstående netop ikke er tilfældet i arbejdsskadesagen for så vidt angår ulykken den 10. december 2018, idet Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i arbejdsskadesagen netop har fastsat et fradrag svarende til 5 procent for min klients forudbestående skuldergener, som alene omfattede smerter. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring tog således selvstændigt stilling hertil, hvorfor der ikke bør være forskel på vurderingen i nærværende ménvurdering i den private ulykkesforsikringssag og selve ménvurderingen i arbejdsskadesagen.

Forud for aktuelle ulykke den 10. december 2018 var der således hverken bevægeindskrænkning, kraftnedsættelse, muskelsvind eller føleforstyrrelser. De forudgående gener var alene begrænset til periodevise smerter, som imidlertid ikke hindrede ham i at arbejde.

Det bør således ikke forekomme, at man i én vurdering fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer det varige mén for skulderskaden til samlet 25 procent efter fradrag for forudbestående, mens man i en anden vurdering fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer det varige mén til alene 8 procent efter fradrag for forudbestående, når der i begge sager rettelig allerede er foretaget fradrag for forudbestående forhold.

Det er herefter min klare opfattelse, at der henset til det faktum, at der alene er tale om sparsomme forudbestående skulderener, ikke er grundlag for at foretage et fradrag svarende til 2/3 i min klients samlede varige mén for så vidt angår skulderen i den private erstatningssag hos LB Forsikring. Dette understøttes af såvel Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som de lægelige akter, ligesom LB Forsikring i øvrigt selv vurderer, at skaden fra den 3. december 2016 ikke har medført et varigt mén på minimum 5 procent.

Det er herefter min klare opfattelse, at min klients samlede varige mén som følge af ulykken den 10. december 2018 utvivlsomt er højere end 25 procent.

Jeg skal således gøre gældende, at min klients samlede varige mén, som kan henføres direkte til ulykken den 10. december 2018, som minimum bør fastsættes til samlet 40 procent efter fradrag for forudbestående gener.

På baggrund af ovenstående samt de for Ankenævnet fremlagte bilag, skal jeg herefter anmode om Ankenævnet for Forsikrings stillingtagen til, hvorvidt min klients gener skal anses som dækningsberettiget under min klients ulykkesforsikring."

Selskabet har i brev af 10/11 2021 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vores medlem klager via sin advokat over, at vi har fastsat det varige mén til 25% efter arbejdsulykken den 10. december 2018, fordi Arbejdsmarkedets Erhvervssikring – i arbejdsskadesagen – har fastsat det varige mén til 40%.

Årsagen til forskellen på de to ménvurderinger er, at vores medlem har en forudbestående skulderlidelse, og at denne forudbestående lidelse er vægtet forskelligt i de to afgørelser.

Indledningsvis må vi erklære os uenige i, at det udelukkende er speciallægeerklæringen af 27. juni 2019, der skal danne grundlaget for ménfastsættelsen. De forudbestående skulderproblemer bagatelliseres nemlig i speciallægeerklæringen, der er udarbejdet efter aktuelle arbejdsskade.

I speciallægeerklæringen af 27. juni 2019 står der, i afsnittet om tidligere sygdomme, at der var tilfredsstillende forhold efter operationen i 2017, og at vores medlem kun har haft lette begrænsninger efterfølgende. Der var kun lidt smerter, hvis han arbejdede med en vinkelsliber, og han var i stand til at arbejde fuld tid som [...].

I lægejournalen den 26. marts 2018 – ca. ni måneder inden aktuelle arbejdsulykke – står der imidlertid, at operationsresultatet er ganske dårligt, og at kraften i armen er under halvdelen af, hvad den var før operationen i 2017. Lægen beskriver, at arbejdssevnen er klart nedsat.

Den 10. september 2018 – 3 måneder før arbejdsulykken – skriver egen læge i journalen, at der fortsat var stærke skuldersmerter, og at vores medlem spiste stærk smertestillende medicin. I notatet af 26. september 2018 fremgår det, at der er tale om morfin og Oxycodon.

Det er vores opfattelse, at oplysningerne om de forudbestående gener i journalen fra egen læge skal tillægges langt større vægt end oplysningerne i speciallægeerklæringen, fordi der er tale om tidstro oplysninger i lægejournalen, modsat speciallægeerklæringen, der er skrevet den 27. juni 2019 efter der er indtruffet en ny ulykke.

Advokatens påstand om, at der ikke var kraftnedsættelse eller nogen påvirkning af arbejdssevnen før aktuelle arbejdsulykke er i direkte modstrid med indholdet i egen læges notater i hhv. marts og september 2018.

Vi må også præcisere, at det varige mén efter den tidligere skade (uheldet den 3. oktober 2016) blev fastsat til mindre end 5% på grund af manglende dokumentation på årsagssammenhæng. Det er ikke det samme som at sige, at vores medlem ikke havde et forudbestående mén, da aktuelle arbejdsulykke indtraf.

Da vi i henhold til forsikringsbetingelsernes punkt 1.G.a og 5.I benytter samme praksis som Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, har vi indhentet en udtalelse fra P-kontoret, der behandler private erstatningssager. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har – ligesom os – vurderet, at det varige mén er 25% i udtalelsen af 26. juni 2020. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har efterfølgende fastholdt ménvurderingen i udtalelsen af 25. november 2020.

Vi har på baggrund af nævnets henvendelse gennemgået sagen på ny. Da Arbejdsmarkedets Erhvervssikring ad to omgange er nået frem til samme méngrad som os, må vi fastholde, at vores medlem ikke har ret til yderligere godtgørelse."

Klagerens advokat har i brev af 6/12 2021 til nævnet bl.a. anført:

"For så vidt angår LB Forsikrings bemærkninger om, at den foreliggende speciallægeerklæring ikke kan danne grundlag for ménvurderingen med henvisning til, at de forudbestående skulderproblemer 'bagatelliseres' deri skal jeg bemærke, at jeg ikke er enig her. Der er ingen holdepunkter for at antage, at den foreliggende speciallægeerklæring ikke skulle kunne danne korrekt grundlag for ménvurderingen, idet speciallægen i forbindelse med anmodningen om udarbejdelse af erklæringen netop er blevet anmodet om at vurdere følgerne efter ulykken den 10. december 2018, herunder også at vurdere eventuelle forudbestående forholds betydning i relation hertil. Speciallægeerklæringer bruges netop til grundlag for vurderingen af et givent varigt mén, hvilket rettelig først kan vurderes, når skaden er stationær. Det bemærkes i øvrigt, at det fremgår direkte af speciallægeerklæringen, at speciallægen i forbindelse med udarbejdelse af erklæringen tillige bl.a. har baseret denne på 'journaludskrifter fra egen læge'. Jeg skal således bestride, at speciallægeerklæringen ikke skulle kunne danne grundlag for korrekt vurdering.

Jeg har noteret mig, at LB Forsikring i sit brev til Ankenævnet for Forsikring tillige anfører, at min klient i september 2018 svarende til tre måneder forud for ulykken fik smertestillende i form af morfin og Oxycodon. Jeg skal hertil bemærke, at det tydeligt fremgår, at min klient skulle udtrappe af denne medicin, hvilket han også gjorde. Min klient havde således ingen væsentlige funktionsbegrænsninger svarende til sin skulder på skadestidspunktet den 10. december 2018, hvilket også fremgår af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 12. december 2019, jf. sagens bilag 5, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring selv bemærker, at følgerne efter den tidligere ulykke i 2016 alene fandtes at kunne udgøre et fradrag på 5 procent i den samlede skønsmæssige vurdering.

Jeg har tilsvarende noteret mig, at LB Forsikring ikke er enig i, at min klients arbejdsevne ikke var påvirket forud for aktuelle ulykke. Jeg skal hertil bemærke, at min klient i arbejdsskadesagen har fået fastsat et tab af erhvervsevne udelukkende relateret til ulykken den 10. december 2018 svarende til i alt 90 procent, hvortil jeg ligeledes skal bemærke, at der ikke er foretaget reduktion heri. Jeg vedlægger kopi af afgørelsen af 9. februar 2021 som sagens bilag 13.

Jeg skal på baggrund af ovenstående fastholde, at min klients samlede varige mén som følge af ulykken den 10. december 2018 utvivlsomt er højere end 25 procent, og jeg skal således også gøre gældende, at min klients samlede varige mén, som kan henføres direkte til ulykken den 10. december 2018, som minimum bør fastsættes til samlet 40 procent efter fradrag for forudbestående gener.

Jeg henviser til mine bemærkninger af 2. november 2021 i sin helhed."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Af epikrise fra reumatologisk klinik af 28/4 2017 fremgår bl.a.:

"Gennem efterhånden rigtig mange år vekslende rygsmerter, særligt lokaliseret til nakke og lænd samt vekslende smerter i led, særligt lokaliseret til skuldre, albuer, håndled, fingre og knæ. ... I oktober 2016 skade af høj. skulder i forbindelse med arbejde. Problemer med høj. skulder lige siden, dog kraftig forværret den sidste måned. ... Hvad angår symptomerne fra høj. skulder må overvejes, om der er tale om to separate ting, således at pt. tidl. Har fået skade på høj. skulder og nu har artrit/bursit som led i spondylartrit."

Af epikrise fra ortopædkirurgisk ambulatorium af 29/12 2017 fremgår bl.a.:

"Kommer fordi den høj. skulder, hvor vi i maj måned, foreslog reinsertion af supraspinatussenen, aldrig er blevet rigtig god. Han fortæller, at han er bange for, at der skal gå noget galt med skulderen igen. Han har derfor aldrig fået lagt den store belastning på den og så oplever han også smerter. E.l. beskriver max elevation til 90 grader i alle stillinger. I dag kan han elevere armen til 180 grader uden problemer. Rotationen næsten normal. Ved test for rotatorcuf er han bekymret og noget øm når vi tester supraspinatus, men han er på både supra- og infraspinatus fuldstændig stærk som på modsidige. Ultrasonisk er cuffen på plads."

Af lægeerklæring fra egen læge af 28/3 2018 fremgår bl.a.:

"Han blev opereret i maj 2017, men operationsresultatet er desværre ganske dårligt - hans kraft i armen er under halvdelen af hvad den var før operationen, og han har fortsat daglige smerter. Således er hans arbejdsevne nu klart nedsat som følge af arbejdsskaden 2016."

Af journalnotat fra egen læge af 10/9 2018 fremgår bl.a.:

"Han har efter en skulderskade fortsat stærke skuldersmerter dagligt, hvor han må tage stærk smertestillende medicin i perioder. Der vil være god grund til, at han er sygemeldt en periode i håb om bedring."

Af epikrise fra ortopædkirurgisk ambulatorium af 14/12 2018 fremgår bl.a.:

"Ultralydsskanning af højre skulder fandtes med re-ruptur af supraspinatussenen. ... Pt. har ved overlæge [...] fået foretaget re-insertion af supraspinatussenen på højre side tilbage i foråret 2017. Aldrig fuldt tilfredsstillende resultat. Nu re-ruptur af samme supraspinatussene."

Af epikrise fra ortopædkirurgisk klinik af 3/1 2019 fremgår bl.a.:

"Kommer med reruptur af hø. supraspinatus, som blev reinsereret for 1 ½ år siden. Her opnåede han fin smertelindring, men har aldrig haft en stærk arm efterfølgende."

Af speciallægeerklæring af 27/6 2019 fremgår bl.a.:

Tidligere sygdomme

Har for nogle år siden haft brud på højre håndled, blev behandlet med ekstern fiksatoren, kun beskudte gener fra dette. Ca. 1995 haft en skade på højre tommelfinger, han anfører, at den blev brækket bagover, der er ingen journaloplysninger om dette. Han blev opereret og havde ingen gener fra højre tommelfinger efterfølgende.

Undersøgte har haft en skade på højre skulder, efteråret 2016, søgte ikke læge umiddelbart, men havde vedvarende gener fra højre skulder, hvorfor han blev henvist til ortopædkirurgisk afdeling på [sygehus], hvor man fandt en supraspinatuslæsion, han blev opereret i højre skulder den 24/5 2017. Man fandt en stor supraspinatuslæsion, der blev foretaget reinsertion med indsættelse af anker. Gik efterfølgende til genoptræning og ved ambulante kontrol ved fysioterapeut den 24/1 2017, der var på det tidspunkt opnået fuld bevægelighed af højre skulder og undersøgte blev set til en afsluttende kontrol den 27/12 2017 ved ortopædkirurgen, man fandt her, at der var elevation af højre arm til 180°) uden problemer. Man fandt tilfredsstillende forhold og blev afsluttet og kun haft lette begrænsninger efterfølgende. Havde kun lidt smerter, hvis han skulle stå med en vinkelsliber i højre hånd, men han var i stand til at arbejde fuld tid som [...].

...

Aktuelle skade

Skaden skete den 10/12 2018, da undersøgte arbejdede på [...]. Han er ved at montere et tungt metallegeme der dog falder ned og rammer undersøgtes højre 1. finger. Får samtidigt et vrid/træk i højre skulder og får øjeblikkelig en skærende smerte i skulderen. Højre 1. finger er revet ud af position og han kommer straks på skadestuen på [sygehus]. Der bliver foretaget røntgenundersøgelse højre skulder som ikke viser tegn fraktur eller luksation. Svarende til højre 1. finger finder man tegn på en skade det radiale collaterale ligament svarende til højre tommelsgründled. Der

bliver lagt en radial kantgips og undersøgte kommer til kontrol 4 dage efter. Der bliver foretaget ultralydsscanning af højre skulder som viser tegn på reruptur af supraspinatussen i højre skulder. Er kraftsløs og har smerter, hvorfor der findes indikation for fornyet operation som bliver foretaget den 11/1 2019, hvor man finder en supraspinatussene læsion som bliver reinsereret, efterfølgende genoptræning. Undersøgte går fortsat til fysioterapeut en gang ugentligt, hvor skulderen bliver tapet op. Han har dog betydelige gener og han føler ikke, der er sket nogen bedring de sidste to til tre måneder. Vedrørende højre 1. finger har han ligeledes betydelige gener. Har smerter og 1. fingers grundled er helt ustabilt. Han er nødt til at bruge en stabiliserende skinne og man har talt om en stivgørende operation, men da undersøgte har mange smerter, er man betænkelig ved et sådant indgreb, der er foreløbig ikke aftalt operativt indgreb. Vedrørende højre skulder, mærkede han et smæld i skulderen tre uger efter den sidste operation og han har været til kontrol hos ortopædkirurg der opererede ham som har foretaget ultralydsundersøgelse som viser tegn på at supraspinatussen atter er revet over. Eneste behandlingsmulighed er nu blokade behandling. Han har fået en enkel blokade i april 2019 som ikke hjalp og han afventer en ny kontrol med henblik på evt. en ny blokade. Undersøgte har daglige betydelige gener fra højre skulder og højre 1. finger.

Aktuelle gener

Har konstante smerter i højre skulder. Har smerter ved enhver bevægelse i det daglige som f.eks. at tage tøj af og på og ved enhver bevægelse af skulderen. Har svært ved at sove om natten og han er nødt til at tage daglige betydelige mængder smertestillende medicin, se senere. Kan ikke længere foretage det arbejde han gjorde tidligere, har ingen kræfter i højre skulder. Han har dog nogle kræfter i højre arm, når han holder højre albue tæt til kroppen. Det påvirker psykisk. Han bliver stresset og bekymret over tilstanden. Han kan slet ikke det han kunne før. Han kan ikke løfte noget med højre albue ud fra kroppen. Han har måtte opgive jagt og fiskeri og han har svært ved at reparere sin motorcykel og kan ikke køre på en motorcykel uden sidevogn. Han mister kraften i højre overekstremitet, så snart højre albue kommer ud fra kroppen. Kan ikke ride eller deltage i motorløb. Har tre hunde og han kan ikke holde en hund i højre hånd og han kan ikke løfte sit barnebarn. På grund af skaden i højre 1. finger, kan han ikke længere skrue en møtrik med højre hånd. Hans højre 1. finger er helt ustabilt når han ikke bruger skinnen og han har konstant summen i højre 1. finger og han har slet ikke den samme følesans i højre finger som han havde før. Forældrene hjælper med at passe hus og have. Det skal anføres at undersøgte er højrehåndet. På grund af smerterne tager undersøgte tablet Oxycontin 20-60 mg om dagen. Derudover Malfin 10 mg 2 stk. daglig, Ibuprofen 400 mg 2 stk. daglig og Pamol 6 stykker dagligt. Det tager dog kun toppen af smerterne. Undersøgte føler ikke der er sket nogen fremgang i de sidste 2-3 måneder.

Objektivt

Finder undersøgte alderssvarende, svarer relevantpastede spørgsmål. Almentilstanden naturlig, ernæringstilstanden middel. Ved inspektion af højre skulder ser man et ar over højre skulder-runding på 7 cm (det er det samme ar, der er brugt ved de to operationer). Der er tydelig atrofi af den højresidige skuldermuskulatur. Man ser at højre skulder står lavere end venstre. Der er en aktiv abduktion af højre skulder på 20° og en passiv abduktion af højre skulder på 30°, hvor venstre skulder frit abduces 180°. Højre skulder flekteres aktivt 40° og passivt 50°, hvor venstre skulder flekteres aktivt 180°. Højre skulder udadroteres 30°, hvor venstre skulder udadroteres 50°. Højre hånd bagudføres til lavt lumbalt, hvor venstre hånd bagudføres til midttorakalt Cross over test og Hawkintest kan ikke udføres på grund af den dårlige bevægelighed. Der er et humerus omfang på højre side på 27 cm, imod 29 cm på venstre side. Begge albuer ekstenderes fuld og flekteres 140°. Svarende til højre håndled ser man en cikatrice på 6 cm efter det tidligere håndledsbrud svarende

til volarsiden. Der er nedsat bevægelighed i højre håndled. Der er en pronation på 50°, imod 80° på venstre side. Der er en supination på begge sider på 80°. Der er en opadføring og nedadføring af højre håndled på ca., 40°, imod 80° på venstre side. Svarende til højre hånd er der tydelig atrofi af den højresidige tenarmuskulatur og ligeledes atrofi af hypotenar. Der er manglende sensibilitet svarende til højre 1. finger både palmar og dorsalt og svarende til tenar området. Kan ikke skelne spidst fra stumt i dette område. Man ser et ar radiale ved højre 1. fingers grundled, et z-formet ar på 4 cm. Det stammer angiveligt fra en gammel skade som undersøgte, havde i 1995. Svarende til højre 1. finger er der en bevægelse i rod leddet abduktion 30° 1 adduktion 40°. På venstre side en abduktion på 40° og en adduktion på 40°. Der er på højre side i ekstension på 20° og en fleksion på 20°, imod 45°/45° på venstre side. Svarende til højre 1. fingers grundled, er der en ekstension på 0° og en fleksion på 30°, på venstre side en ekstension på 0° og en fleksion på 50°. Der er udtalt løshed svarende til højre 1. fingers grundled svarende til det radiale collaterale ligament, hvorimod det ulnare collaterale ligament er stabilt. Svarende til højre 1. fingers yderled, er der en bevægelighed fra 0-30°, hvor der på venstre side er en bevægelighed på 0-80°. Der er normal bevægelighed svarende til højre 2. til 5. finger, PV-afstanden 0 svarende til disse fingre. Der er en betydelig nedsat kraft ved håndtryk på højre side. Der er et største underarm omfang på højre side på 26 cm, imod 27 cm på venstre side. Der er håndleds omfang på begge sider på 18 cm. Der er et mellemhånds omfang på højre side på 23 cm, imod 24 cm på venstre side.

Resumé og konklusion

Det drejer sig om en nu [...]årig] mand, der den 10/12 2018 pådrog sig en skade på højre skulder med overrivning af supraspinatussen samt læsion af det radiale collaterale ligament svarende til højre 1. fingers grundled. Han blev opereret den 11/1 2019 i højre skulder med reinsertion af supraspinatussen. Mærkede dog tre uger efter et nyt smæld i højre skulder og ved ultralyd er der tegn på at senen endnu engang er revet over. Har været til kontrol og det er ikke muligt at foretage en ny operation af højre skulder. Har konstante daglige smerter og nedsat funktion af højre skulder; se ovenfor. Kan kun bruge højre arm, når han har højre albue tæt til kroppen. Undersøgte blev opereret for en supraspinatussen læsion i højre skulder maj 2017 med godt resultat. Havde fri bevægelighed, havde lette begrænsninger som overfor anført, men han var i stand til at varetage et fuldt arbejde som [...]. Der findes derfor årsagssammenhæng mellem den skete skade svarende til højre skulder, de fremførte klager og de objektive fund. Tilstanden vurderes som stationær de sidste to til tre måneder, der findes ikke yderligere behandlingsmuligheder. Undersøgte har således efter min vurdering, pådraget sig betydelige varige mén svarende til højre skulder på grund af følgerne fra skaden den 10/12 2018. Jeg vurderer, at den tidligere skade, som han har haft i højre skulder, kun har en mindre medvirkende årsag til undersøgtes nu ganske betydelige gener fra højre skulder. Vedrørende skaden fra højre i, finger som han ligeledes pådrog sig den 10/12 2018, hvor han har overrevet det radiale collaterale ligament svarende til højre 1. fingers grundled, har han haft en skade i 1995 som blev operativt behandlet, men han har ikke efterfølgende haft nogen gener fra højre 1. finger, har været i stand til at varetage [arbejde] uden problemer. Efter skaden den 10/12 2018 er højre 1. fingers grundled helt ustabil og han har mange smerter. Man har overvejet et operativt indgreb med stivgøring af leddet, men man er afstået fra dette, da han har mange smerter og man er bekymret for om smerterne vil blive værre ved et operativt indgreb. Er helt afhængig af konstant at bruge en støtteskinne til stabilisering af højre 1. fingers grund. Jeg finder ligeledes sammenhæng mellem den skete skade den 10/12 2018, de fremførte klager og de objektive fund svarende til højre 1. finger. Jeg vurderer ikke at skaden han havde i 1995 har nogen indvirkning på undersøgtes nu betydelige gener. Undersøgte tager dagligt betydelige mængder smertestillende medicin som dog kun tager toppen af smerterne. Tilstanden vurderes som stationær de sidste to til tre måneder, der findes ikke yderligere behandlingsmulig-

heder. Undersøgte har således efter min vurdering, pådraget sig betydelige varige men svarende til både højre skulder og højre 1. finger forårsaget af skaden den 10/12 2018.

...

Diagnoser /ruptura tendinis supraspinati dxt sequelae (reruptur) (følger efter overrivning af styresenen i højre skulder) laesio traumatica ligamenti radiale collaterale articulatio metacarpophalangiale dig I man dxt sequelae (følger efter overrivning af det udvendige sideledbånd svarende til højre 1. fingers grundled)"

Af afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 12/12 2019 fremgår bl.a.:

"Ulykken den 10. december 2018 er anerkendt som arbejdsskade. Du ... godtgørelse for varigt mén (40 procent).

...

Vi har lagt vægt på, at du har forudbestående gener i højre skulder. Det fremgår af lægejournalen, at du igennem flere år har haft gener i højre skulder i form af følger efter en supraspinatusseneruptur i 2016, som du blev opereret for.

Efter hændelsen den 10. december 2018 fik du en akut forværring af dine gener. Du oplevede en forværring i form af tilbagevendende smerter. Der blev senere ved en ny operation påvist en læsion i supraspinatusmusklen.

Vi har lagt vægt på, at forværringen ikke er gået i sig selv og at dine smerter som følge af læsionen fortsat er forværrede efter hændelsen. Dette på trods af, at du igen er blevet opereret den 11. januar 2019.

Du har derfor fået en vedvarende forværring af dine forudbestående gener i form af en ny læsion, som følge af hændelsen. Kravene til en personskeade efter loven er derfor opfyldt.

Derfor anerkender vi forværringen af dine gener i form af læsion af supraspinatuslæsion i højre skulder samt senelæsionen i højre tommelfinger som en arbejdsskade."

Af vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 31/3 2020 fremgår bl.a.:

"Det varige mén er mindre end 5 procent

...

Andre relevante sager Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, Center for Ulykker har den 23. oktober 2017 vurderet følgerne efter hændelsen, idet der er tale om en arbejdsskade. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede her [klagerens] følger efter hændelsen den 3. oktober 2016 til et varigt mén på skønsmæssigt mindre end 5 procent.

Vurdering af varigt mén

Vores lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] var i forbindelse med sit arbejde den 3. oktober 2016 ved at tømme en container, hvorved han træk et svejseapparat dør ved at støde til med sin højre skulder.

- [Klageren] konsulterede egen læge den 20. marts 2017, hvor han klagede over smerter svarende til højre skulder.
- Røntgenundersøgelsen den 28. marts 2017 af højre skulder viste normale forhold.
- Det fremgår ligeledes af de helbredsmæssige oplysninger dateret den 27. juni 2019, at [klageren] pådrog sig et nyt traume mod højre skulder den 10. december 2018. [Klageren] var igang med at montere et tungt metallegeme der faldt ned og ramte [klageren]s højre 1. finger, hvorved han samtidigt får et vrid/træk i højre skulder.

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over gener fra højre skulder i form af lidt nedsat funktion ved løft og smerter ved belastning.

Vi finder det imidlertid ikke sandsynliggjort, at de ovenfor anførte gener skyldes den anmeldte hændelse, da der ikke foreligger oplysninger om strakssymptomer.

Ved strakssymptomer forstås symptomer, der er opstået i nær tidsmæssige tilknytning til skaden. Ved symptomer med nær tilknytning til en ulykke forstås normalt inden for et par dage.

Vi har lagt vægt på, at de første oplysninger om gener fra højre skulder fremgår af journalnotat fra egen læge dateret den 20. marts 2017, cirka 6 måneder efter hændelsen.

På baggrund af ovenstående finder vi det ikke tilstrækkeligt sandsynliggjort, at [klageren]s aktuelle gener fra højre skulder kan tilskrives den anmeldte hændelse.

Vi vurderer derfor, at hændelsen den 3. oktober 2016 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent på grund af manglende årsagssammenhæng."

Af vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 26/6 2020 fremgår bl.a.:

"Vi vurderer:

Det varige mén er 25 procent

...

Andre relevante sager

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, Center for Ulykker har den 12. december 2019 vurderet følgerne efter skaden, idet der er tale om en arbejdsskade. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede her [klageren]s følger efter skaden den 10 december 2018 til et varigt mén på skønsmæssigt 40 procent.

Vurdering af varigt mén

Vores lægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] kom til skade den 10. december 2018, hvor han fik et jernrør på 150 kg ned over højre tommelfingeren og pådrog sig et vrid af højre skulder.
- [Klageren] konsulterede Skadestuen samme dag, hvor han klagede over smerter svarende til højre skulder. Ved den objektive undersøgelse konstaterede man en lettere fejlstilling samt tydelig hævelse over grundledet.

- [Klageren] blev efterfølgende opereret i højre skulder den 11. januar 2019, hvor man konstaterede en supraspinatuslæsion og blev reinseret.
- Ultralydsscanning af højre skulder påviste tegn på re-ruptur af supraspinatussenen i højre skulder. - Det fremgår af de helbredsmæssige oplysninger, at [klageren] tilbage i efteråret 2016 havde en skade i højre skulder, hvor man konstaterede en supraspinatuslæsion og efterfølgende opereret i højre skulder i maj 2017.

Højre skulder

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] har gener svarende til højre skulder i form af nedsat kraft og funktion samt konstante smerter.

Vi har lagt vægt på, at der objektivt er konstateret en aktiv fremad-opadføring på cirka 20 grader og en aktiv udad-opadføring på cirka 30 grader.

Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende méntabel:

Efter tabellens punkt D.1.5.4 vurderes skulder, med daglige belastningsudløste smerter og svært nedsat bevægelighed til aktivt frem-op og ud-op 45 grader samt objektivt muskelsvind, til 25 procent.

Det fremgår imidlertid af de helbredsmæssige oplysninger, at [klageren] forud for aktuelle skade havde forudbestående svarende til højre skulder.

Vi skal hertil bemærke, at når der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

Vi finder derfor i samråd med vores lægekonsulenter, at [klageren]s aktuelle skaderelaterede gener svarende til højre skulder alene kan begrunde et varigt mén på skønsmæssigt 8 procent.

Vi skal hertil bemærke, at det er vores lægefaglig vurdering, at en del af skulderens tilstand skyldes forværring af en forudbestående forhold, da der var tale om en re-ruptur.

Vi skal ligeledes gøre opmærksom på, at skulderménet grundet omstændigheder er fastsat skønsmæssigt.

Højre tommelfinger

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] har gener svarende til højre tommelfinger i form af smerter og løshedsfølelse.

Vi har lagt vægt på, at der objektivt er konstateret atrofi lokalt, totalt føletab på fingeren og nedsat bevægelighed i rodled samt grundled med udtalt løshed og nedsat bevægelighed i yderled.

Efter tabellens punkt D.1.1.1.9 vurderes beskadigelse af sideledsbånd i tommelfingerens grundled, med generende løshed, til 5 procent.

Efter tabellens punkt D.1.9.6.1 vurderes læsion af fingernerve til pincetgrebet, ved totalt føletab på den halvdel af tommelfingerens yderstykke, som vender mod pegefingeren (pincetgrebet), som følge af læsion af fingernerve.

Vi vurderer, at [klageren]s aktuelle skaderelaterede gener svarende til højre skulder og højre tommelfinger svarer til et varigt mén på skønsmæssigt 25 procent.

Vi vurderer derfor, at skaden den 10. december 2018 isoleret set har medført et varigt mén på skønsmæssigt 25 procent.

Vi er opmærksomme på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i en arbejdsskadesag har anerkendt samme skade som en arbejdsskade og fastsat en méngrad."

Af fastholdelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 25/11 2020 fremgår bl.a.:

"Det varige mén er fortsat 25 procent

I har den 24. september 2020 anmodet om en genvurdering af sagen, og i den forbindelse anført, at [klageren]s gener svarende til højre tommelfinger er betydeligt værre end angivet i vores vurdering. Det samme er gældende for højre skulder.

Sagen har på ny været forelagt for vores lægekonsulenter med speciale i ortopædkirurgi med jeres bemærkninger i sagen.

Det er herefter fortsat vores vurdering, at [klageren]s gener svarende til højre tommelfinger og højre skulder er svarende til skønsmæssigt 25 procent.

Vedrørende højre skulder har vores lægekonsulenter lagt vægt på, at [klageren] før den anmeldte skade blev opereret i skulderen med sammensyning af supraspinatussenen. Samt er vi opmærksom på, at skulderen var rimeligt velfungerende efter dette indtil den anmeldte skade, hvor der opstår et vrid i skulderen, da han trækker hånden til sig, og her opstår der ny overrivning af senen. Vores lægekonsulent finder forsat, at der er tale om en forværring af forudbestående idet der har været tale om en forudbestående svækkelse af senen.

På baggrund af ovenstående fastholder vi vores tidligere vurdering vedrørende højre skulder.

Vedrørende vurdering af det varige mén for højre tommelfinger finder vores lægekonsulenter således med omformulering af begrundelsen med udgangspunkt i méntabelpunktet D.1.1.1.9 og D.1.9.6.2 til fortsat skønsmæssigt 15 procent, inkluderet i dette er den beskrevne nedsatte bevægelighed. Således vil det samlede funktionstab svarende til 15 procent.

Vi fastholder derfor vores udtalelse af den 26. juni 2020."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"1. Hvad forsikringen dækker?

Forsikringen giver ret til erstatning ved et ulykkestilfælde. Ulykkestilfælde betyder en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

...

For at få dækning skal der være årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurderingen bliver der blandt andet lagt vægt på, om hændelsen – medicinsk set – er egnet til at forårsage personskaden, og om der er tidsmæssig sammenhæng mellem hændelsen og de relevante symptomers indtræden.

2. Forsikringen dækker ikke disse skader:

Forsikringen dækker ikke:

a. Sygdom mv.:

- Ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er sygdom eller en bestående lidelse
- Forværring af et ulykkestilfældets følger der skyldes forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse, medmindre det lægeligt kan påvises, at ulykkestilfældet er den direkte årsag til sygdommen, sygdomsanlægget eller lidelsen"

Nævnet udtaler:

Klageren, som er født i 1970'erne, kom den 10/12 2018 på arbejdet til skade med sin højre tommelfinger og højre skulder. Klageren havde forudbestående gener i højre skulder grundet en tidligere arbejdsskade. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsatte méngrad til 40 % i relation til arbejdsskaden. I relation til den private ulykkessag afgav Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udtalelse om, at méngraden var 25 %.

Klageren har anført, at det samlede varige mén som minimum bør fastsættes til 40 %, at generne i højre skulder og højre tommelfinger er værre end de anvendte méntabellers punkter, og at generne fra højre skulder bør fastsættes til minimum 30 % som i arbejdsskadesagen. Nedsættelsen af det varige mén på baggrund af forudbestående gener er for stor, idet det kun er en mindre del af de aktuelle gener, der skyldes forudbestående gener. De forudbestående gener i tidligere afgørelser er blevet vurderet til en méngrad på mindre end 5 %. Han havde kun sparsomme gener fra højre skulder forud for ulykken, hvilket understøttes af speciallægeerklæringen.

Selskabet har fastholdt, at klagerens varige mén efter ulykken kan fastsættes til 25 %. Selskabet er ikke enig i, at speciallægeerklæringen udelukkende skal danne grundlag for ménfastsættelsen. Selskabet har anført, at det af oplysninger fra egen læge fremgår, at klageren har gener fra sin højre skulder, og at disse oplysninger skal tillægges større vægt, da de er tidstro i forhold til speciallægeerklæringen. Det varige mén efter tidligere skade blev fastsat til mindre end 5 % på grund af manglende dokumentation på årsagssammenhæng, hvilket ikke er det samme som at sige, at klager ikke havde et forudbestående mén, da arbejdsulykken indtraf.

Af lægeerklæring fra egen læge af 28/3 2018 fremgår det, at klageren blev opereret i maj 2017, men at operationsresultatet er ganske dårligt, at hans kraft i armen er under halvdelen af, hvad den var før operationen, og at han fortsat har daglige smerter.

Af journalnotat fra egen læge af 10/9 2018 fremgår det, at klageren efter skulderskade fortsat har stærke skuldersmerter dagligt, hvor han må tage stærk smertestillende medicin i perioder.

Af epikrise fra ortopædkirurgisk ambulatorium af 14/12 2018 fremgår det, at klageren har fået foretaget re-insertion af supraspinatussenen i foråret 2017, og at der aldrig er opnået fuldt tilfredsstillende resultat.

Af epikrise fra ortopædkirurgisk klinik af 3/1 2019 fremgår det, at klageren efter reinsertion for 1 ½ år siden opnåede fin smertelindring, men har aldrig haft en stærk arm efterfølgende.

Af speciallægeerklæring af 27/6 2019 fremgår det, at "Jeg vurderer, at den tidligere skade, som han har haft i højre skulder, kun har en mindre medvirkende årsag til undersøgtes nu ganske betydelige gener fra højre skulder. Vedrørende skaden fra højre i, finger som han ligeledes pådrog sig den 10/12 2018, hvor han har overrevet det radiale collaterale ligament svarende til højre 1. fingers grundled, har han haft en skade i 1995 som blev operativt behandlet, men han har ikke efterfølgende haft nogen gener fra højre 1. finger, har været i stand til at varetage [arbejde] uden problemer. Efter skaden den 10/12 2018 er højre 1. fingers grundled helt ustabil og han har mange smerter. Man har overvejet et operativt indgreb med stivgøring af leddet, men man er afstået fra dette, da han har mange smerter og man er bekymret for om smerterne

vil blive værre ved et operativt indgreb. Er helt afhængig af konstant at bruge en støtteskinne til stabilisering af højre 1. fingers grund. Jeg finder ligeledes sammenhæng mellem den skete skade den 10/12 2018, de fremførte klager og de objektive fund svarende til højre 1. finger. Jeg vurderer ikke at skaden han havde i 1995 har nogen indvirkning på undersøgtes nu betydelige gener. Undersøgte tager dagligt betydelige mængder smertestillende medicin som dog kun tager toppen af smerterne. Tilstanden vurderes som stationær de sidste to til tre måneder, der findes ikke yderligere behandlingsmuligheder. Undersøgte har således efter min vurdering, pådraget sig betydelige varige men svarende til både højre skulder og højre 1. finger forårsaget af skaden den 10/12 2018".

Af vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 26/6 2020 fremgår det, at det varige mén er 25 % efter fradrag for forudbestående gener.

Af fastholdelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 25/11 2020 fremgår det, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderer, at det varige mén for højre tommelfinger og højre skulder skønsmæssigt er 25 %, idet der i forhold til skulderen har været tale om en forudbestående svækkelse af senen, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vedrørende vurdering af det varige mén for højre tommelfinger med omformulering af begrundelsen med udgangspunkt i méntabepunktet D.1.1.1.9 og D.1.9.6.2 fortsat finder det skønsmæssigt til 15 %, inkluderet i dette er den beskrevne nedsatte bevægelighed.

Af forsikringsbetingelsernes punkt 2 fremgår det, at forsikringen ikke dækker ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er sygdom eller en bestående lidelse, eller forværring af et ulykkestilfældes følger, der skyldes forudbestående sygdom, sygdomsanlæg eller lidelse, medmindre det lægeligt kan påvises, at ulykkestilfældet er den direkte årsag til sygdommen, sygdomsanlægget eller lidelsen.

Nævnet bemærker, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, som skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav. Dette står i modsætning til arbejdsskadesikringslo-

Ankenævnet for Forsikring

18.

97473

vens § 12, stk. 2, hvoraf det fremgår, at et påvist varigt mén er en følge af en arbejdsskade, medmindre det med overvejende sandsynlighed taler herimod. Bevisbyrdereglerne efter arbejdsskadesikringsloven er dermed mere lempelige, end det der gælder ved en privat ulykkesforsikring.

På den baggrund og efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det af vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 26/6 2020 fremgår, at klagerens gener stammende fra ulykkestilfældet den 10/12 2018 isoleret set har medført et varigt mén på 25 %. Nævnet bemærker, at speciallægeerklæringen af 26/7 2019 samt de lægelige oplysninger fra egen læge og sygehus har været forelagt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Nævnet har også lagt vægt på, at det af fremgår sagens lægelige oplysninger, at klageren forud for ulykkestilfældet i 2018 havde nedsat funktion i armen, stærke smerter og periodevis behov for stærk smertestillende medicin.

Det som klageren i øvrigt har anført – herunder at vurderingen af det varige mén må foretages på baggrund af speciallægeerklæringen af 27/6 2019 – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Ankenævnet *for* Forsikring

19.

97473

Peter Thønnings